

**HENRIK
VILHELM
VOLDMESTER**
-skulptur i 25 år

(- et blik på den verdensberømte)

HENRIK
VILHELM
VOLDMESTER
-skulptur i 25 år

(- et bidrag til min verdensberømmelse)

Billedhuggeren
Henrik Vilhelm Voldmester
Sognegårdsvej 1, Husby
6990 Ulfborg

henrik@voldmester.dk
Tlf 97 49 56 03

Bogen kan bestilles via:
www.voldmester.dk

Tryk: Servicetryk I/S, Fredericia
Tekst: Henrik Voldmester
Layout: Henrik Voldmester
og Mette Voldmester
Copyright 2006
Forlaget Voldmester
1. oplag, 500 stk

ISBN 87-991345-0-0

Copyright:
Hvor ikke andet er angivet er billeder taget af Henrik Voldmester. Disse fotos må frit kopieres og anvendes med angivelse af kunstnernavnet.

EN BOG – hvorfor nu det?

I løbet af 2005 gik det op for mig at jeg i løbet af det kommende år ville blive 60, og at jeg samtidig ville kunne holde 25-års kunstner-jubilæum. Det satte tanker i gang om, hvordan jeg kunne fejre det på passende vis. En oplagt mulighed var at holde en retrospektiv udstilling, men der var forskelligt, der talte imod. For det første ville det kun blive muligt at medtage mindre, flytbare skulpturer, -og dem har jeg da også lavet rigtig mange af gennem årene, - men det er tit de større, der har efterladt sig spor i erindrungen. For det andet er det et meget stort arbejde at etablere en sådan udstilling, og det er til gengæld behersket, hvor mange, der vil komme til at opleve den. Til en stor udstilling hører et katalog, som i sig selv er bekosteligt og et stort arbejde, så efter lang tids overvejelser kom jeg frem til, at det ville være bedre at lave en bog - primært med fotos. Den ville kunne bære vidnesbyrd om både store og små skulpturer og samtidig dække alle årene. Til gengæld vil det ikke vrimle med personlige oplysninger, jeg er nemlig - til stor overraskelse for min omgangskreds - ret blufærdig, og det interessante ved mig er nu engang det, jeg arbejder med. Rundt omkring i gemmerne ligger

der en del fotografisk materiale samlet gennem årene. Det ligger dels som positiver, dels som negativer og fra de sidste år også som datafiler, og da jeg begyndte at rode rundt i det, var den stærkt svingene kvalitet det, der faldt mest i øjnene. Der bliver talt om, at de informationer, der gemmes digitalt, skal fornyes med 5 eller 10 års mellemrum for at informationerne ikke går tabt, men min nyligt indhøstede erfaring er, at et mindst lige så stort problem er dårligt fremkaldte negativer, der på farvefilm bliver til grønstik og på sorthvid-film bliver til en afblegning af negativerne. Mit sidst anskaffede kamera er det 3. digitale kamera i rækken, og det er ret let at se på resultaterne fra det første, at opløsningen var for

ringe. Billederne fra det kan med nød og næppe tåle en forstørrelse på 10x15 cm, mens fotos fra det nuværende uden problem kan blæses op i nærheden af en meter.

Billedmaterialet i denne lille bog er derfor af noget svingende kvalitet. Jeg har forsøgt at holde mig til de bedre fotos, men hvor valget har stået mellem et æstetisk fint foto og et mere fortællende foto har fortællingen vundet. Og hvor er det svært at tage bare brugbare fotos af skulpturer! Malerne arbejder med farverne mens billedhuggerne arbejder hovedsageligt opleves som samspillet mellem lyset og skyggerne og de kan være svære at styre. Mange gange er jeg kommet med kameraet til en skulptur for at

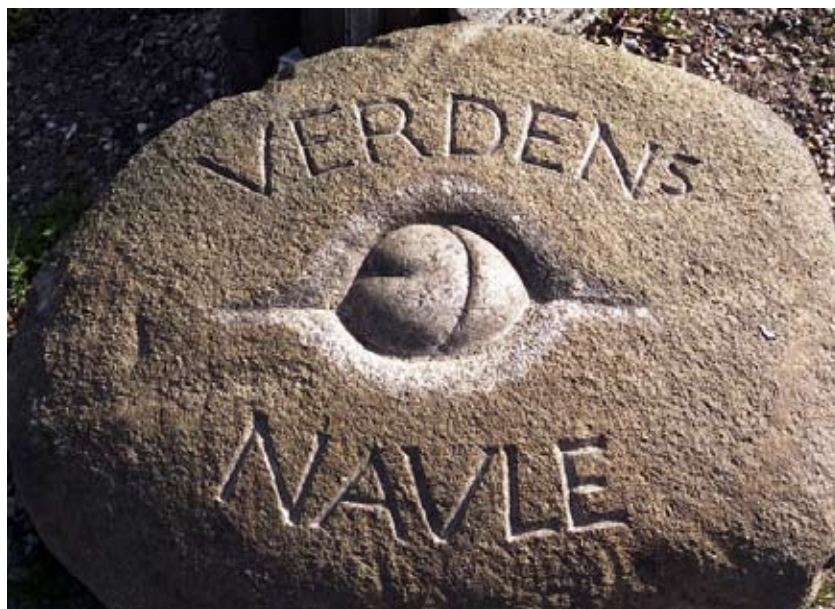
se, at lyset var helt forkert. Alt for voldsomme kontraster er lige så ødelæggende som mangel på kontraster, så at være så heldig at se sin skulptur med det perfekte lys - og samtidig have kameraet med, - det er en god dag!

En anden problematik handler om fakta omkring de forskellige arbejder. Hvornår er de lavet og hvor befinder de sig? Ja, det er ikke godt at vide for en dels vedkommende. Nu bliver det kun alt for tydeligt, at jeg aldrig har været særlig musealt eller historisk tænkende. Der er rigtig mange af mine arbejder, som jeg ikke helt har styr på hvor er, og der er også rigtig mange af dem, som mangler et skilt med navn på. Desværre - som så mange skulpturer i det offentlige rum. Det spændende har for mig altid været, den skulptur, som jeg skal begynde på i morgen, så det med optegnelserne og skiltene er tit blevet udsat til »i morgen«.

Da skulpturerne derfor alligevel ikke kan sættes i kronologisk rækkefølge, har jeg valgt i højere grad at lave en tematisk sammenhæng. Jeg har feks. lavet en del »hoveder« gennem årene, og det er måske mere interessant at se dem i sammenhæng, end at vide præcis hvornår de er fremstillede.

Husby marts 2006

*Denne udgave af verdens navle
befinder sig i Husby*

PERSONALIA – ultra kort

Født: 29. maj 1946 i København.
Af uddannelse er jeg murer, bygningsingeniør og sidst folkeskolelærer. Som billedhugger er jeg selvlært, så man kan sige, at det har taget mig 12 år uddannelse, at blive autodidakt billedhugger. Jeg startede på lærerseminariet i Nr. Nissum som 30-årig, og her fandt jeg ud af, at der var noget, der hed kunst, og man kunne lave den selv. Det optog mig så meget, at jeg, inden jeg var færdig på seminariet, så småt var begyndt at udstille. Og året efter, 1980, debuterede jeg på KS, Kunstneres Sommerudstilling i Tirstrup.

*Værkstedsbillede med
igangværende støbning, 2005
foto: Mathilde Bech*

SKÆVE THORVALD

1979

er den første sten jeg huggede færdig som skulptur. Min seminarieklasser var på lejrskole på Als, og for ikke at kede mig havde jeg taget en hammer og mejsel med fra det lokale byggemarked med det formål at forsøge på at hugge i en sten, - noget jeg havde gået og taget mig sammen til et stykke tid.

Jeg fik hentet en sten fra stranden, satte mig på jorden og begyndte at hugge. Bare det at kunne lave mærker i stenen var en stor oplevelse.

“Skæve Thorvald” er opkaldt efter et værtshus, der lå i nærheden af lejrskolen, og blev en af de skulpturer, jeg debuterede med på Kunstnernes Sommerudstilling 1980.

◄ Hoved med pagehår, ca. 1980

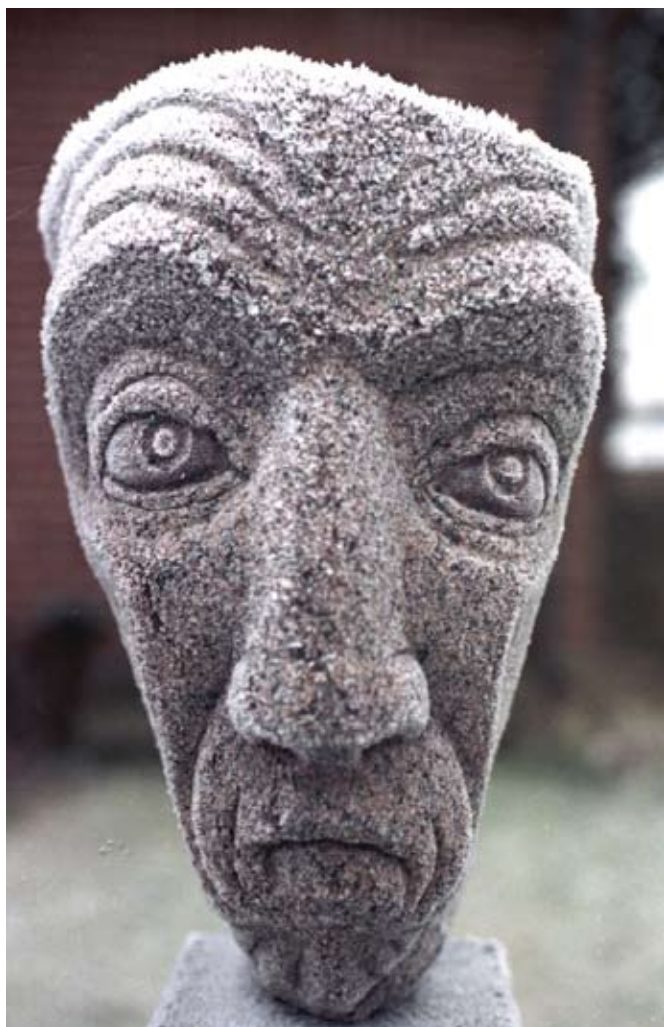

ITALIENSK
PIGEHOVED
ca. 1980

hedder sådan fordi inspirationen stammer fra min mormors hjem hvor der hang et maleri, der var en folkelivsskildring af 3 eller 4 fyldige, yngre italienske kvinder i munter samtale på en trappe-

sten. De havde alle deres kraftige hår bundet op i en knude i nakken og den samme rundhed som dette hoved, der også har en knold i nakken.

PETERSEN
1993

er egentlig en skamstøtte over en Petersen, der i en given situation optrådte meget surt. Det er i højere grad et psykologisk portræt end en beskrivelse af den fysiske

lighed. Han fik også en hulning i hovedet, da hans hjerne ville egne sig glimrende til fuglebad.

**DEN POETISKE
BOKSER**
ca. 1990

har sit navn pga. af sin historie. Han har som bokser fået mange slag i hovedet, og det har sat sine spor med blomkålsører og hævelser i ansigtet. Han er egentlig en rar fyr, der nu er stoppet med at bokse, og i stedet er begyndt at skrive digte. Det er grunden til, at han ser lidt drømmende ud i verdensrummet. Der kun hjerne-celler tilbage til at skrive ganske små digte, haiku-digte.

HOLLANDSK
PIGEHOVED
ca. 1995

skulle egentlig have været et faraonisk hoved pga. de striber der er i stenen, og som for mig signalerede et ægyptisk hovedtørklæ-

de. Da jeg var gået i gang med stenen viste det sig, at der alligevel ikke var volumen nok til en ægypter, og ansigtet blev noget

rundt i det, så i stedet for en faraon blev det til en hollandsk bondepige med stort hovedklæde.

ÆGYPTISK HOVED
ca. 2000

igen en ægypter. Jeg tror nu, at
ham her er skriver og ikke farao.

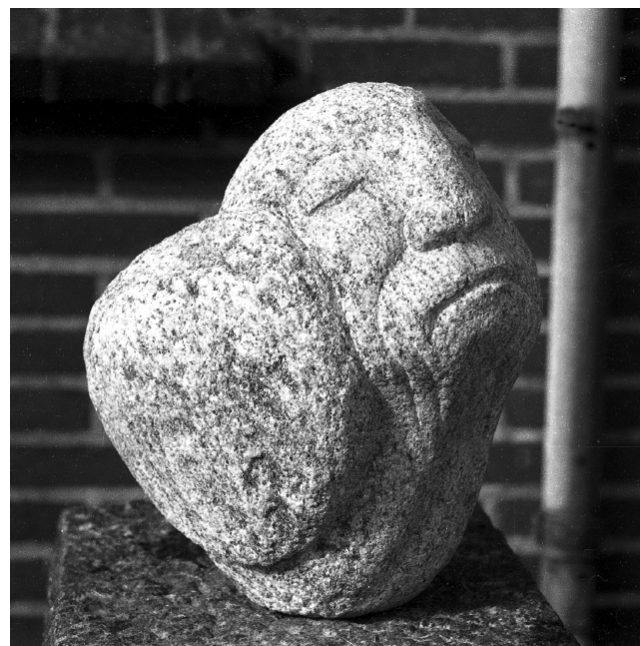

MEGET FIN DAME

ca. 1995

en meget smuk dame, som har en meget lille mund, der snerper lidt sammen. Hun er parat til et misbilligende blik, men alligevel siddet knolden i nakken en smule skævt. Har hun måske lige haft en heftig oplevelse sammen med chaufføren?

Fuglemand, ca. 1990

RIMFAXE

1982

Nattens hest, som trækker månen hen over himmelhvælvet hver nat ifgl. den nordiske mytologi, var den første skulptur jeg huggede som var så stor, at jeg ikke kunne løfte den uden hjælpemidler. Jeg syntes det var et

kæmpearbejde, som krævede så meget energi, at det var svært at få den gjort færdig. Rimfaxe står foran Ringkøbing Gymnasium og er ca. 100cm bred.

BUSTER

Arkaisk buste

Forlegen trolld

Stenbideren

Generalen
byens store søn, ca. 1982

Niels, ca. 1982

Hare

Egern med nød

Fisk med to frøer
1987

Dronte, ca. 1985

Yogibear'en Hugo, ca. 1987

*Modstående side, fra øverste
venstre hjørne:
Kamæleon, -men hun er rar,
Bøvet hovede, Angstens dæmon,
Klodset maskine, SangerRinde
med skylleskål, Dybhavsfisk,
Muldvarp, Elefant, Bison. ►*

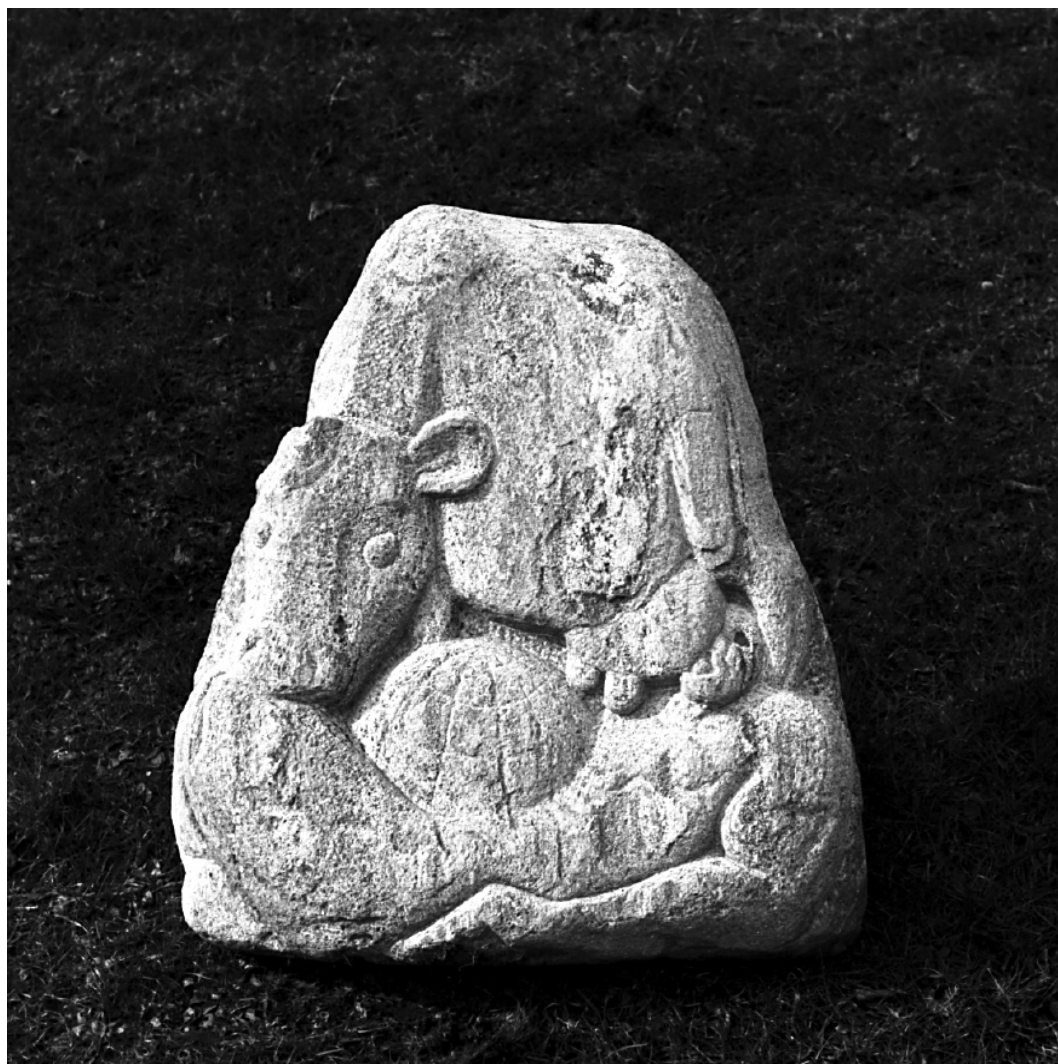

Pigvar, ca. 1990

Krokodille, ca. 1990

*Ymer og Audhumla, ca. 1982,
hvor jætten Ymer ligger og
drikker af koen Audhumla. Af
hans krop dannes siden jordk-
loden så det er derfor han er
gravid med kloden*

SKABELSESMYTER

af alle slags er interessante. Jeg har flere gange arbejdet med den nordiske og den kristne forklaring på tilværelsens mysterier.

SKABELSES- BERETNINGEN ca. 1990

1. Genesis i 1. Mosebog er her gengivet i ét billede. De forskellige elementer i skabelsens 6

dage er alle med her. Som himmelhvælv - og samtidig repræsentant for himmelens fugle - er brugt en fredsdue, mens landdyrene er visualiseret af Verdens Naturfredningsfondens panda, og havets indvånere repræsenteres af Greenpeace-hvalen, der sam-

tidig er den faste jord. At fuglen er en fredsdue ses af, at den har en olivengren i munden, og så kan den samtidig være en del af historien om syndfloden, hvor Noah sender duer ud for at finde land. Og som man ser, er planteværsterne vist ved et træ, der også

bærer et æble, så de viste mennesker er måske allerede på vej ud af Paradisets have efter syndefaldet. Så med lidt fantasi kan både beretningen om skabelsen, syndefaldet og syndfloden rummes i samme relief, som hænger ved Ellegårdskirken i Holstebro.

YMER, AUDHUMLA
OG BORRE
ca. 1990

Et bud på den nordiske mytologiske skabelsesmyte, hvor koen Audhumla står ude i Intetigheden midt i rimtågerne - mellem kulden og varmen. Under koen ligger jætten Ymer, der drikker af de fire mælkefloder, mens koen slikker rim af stenene, der er omkring den. Ud af en sten dukker efterhånden den første mand, Borre op. Af jættens krop dannes senere jorden, vandet, træer og buske. Skulpturen står ved Aulum-Haderups rådhus i Aulum.

SKABELSENS PORT

ca. 1990

Skabelsens Port er 360cm høj og består af 12 tons granit samt rustfrit stål og cortenstål.

På et tidspunkt synes jeg, at alle mine kolleger havde lavet portaler, så jeg mente, det var på tide at lave en selv, og det fik jeg mulighed for til Struer kirke.

Skabelsesmyter fascinerer mig. De er spændende fordi de fortælle så meget om det samfund de er skabt i, og 1. Genesis 1. Mosebog er et stykke fantastisk litteratur, med en rytme og en fortættet fortælling, som har betaget mig. Ikke mindst starten med budet »Der blive lys!« er stærk, og det er lige præcis dette øjeblik, jeg har forsøgt at beskrive med Skabelsens Port, idet jeg helt naivt forestiller mig at alt er mørke til skabelsesordene »Der blive lys!« lyder - og porten går op! På den ene side er der endnu mørke, men på den anden er der nu lys, som strømmer ind igennem den nu åbne port.

Selve »døren« består af granit hvorfra der vokser en udvidelse i stål. Den ene side af stålet er lavet af cortenstål, der rustner til en mørk farve, mens den anden side er af poleret rustfrit stål, der virker lyst.

*Foto:
Jakob Skou-Hansen*

COLUMBUSÆGGET

I Columbusåret blev jeg sammen med et par andre bedt om at lavet et columbusæg til Holstebro. For mig står Columbus for nysgerrighed og udlængsel, så mit forslag var en globus hvor et øje kikker forsigtigt ud. På to modstående sider på soklen er der to forskellige udsagn. »Øst-vest hjemme bedst« og »Ud, vil jeg, ud«

UD
VIL JEG
UD

VIKINGESKIB 1993

Det gode skib med navnet Rolf Krake står ved Rolf Krake-skolen i Holstebro. Stenen er 500cm lang og 180cm på højeste sted. Vægten er ca. 5 ton. Blokken blev fundet i et stort stenbrud ved Halmstad i Sverige og havde fra naturens side en lige flade den kunne stå på, så det var en selvfølge, at den skulle stå som den gør.

Ideen udviklede sig af sig selv, da jeg først var begyndt at tænke »Vikingskib«. Dragehovedet blev til et stort og dominerende fabeldyrehoved, og der kom en historie ud af de ombordværende.

Vi må forestille os, at skibet er på vej hjemover efter - som det første - at have opdaget Vinland, som altså ikke blev opdaget af Erik den Røde, men af besætningen på Rolf Krake. At de har været i Nordamerika ses af, at der ombord på skibet dels er en labradorlignende skibshund, der sidder bagerst - og hvor er det nu lige at labradoren kommer fra? - og dels, at der midt i båden befinder sig en fugl, der tydeligvis er en vild-kalkun - stamfaderen til nutidens tamme kalkuner - og vild-kalkunen stammer som bekendt fra Nordamerika

Tøjelefant og -bamse, ca 1986

TØJDYR I GRANIT

Jeg har gennem årene beskæftiget mig med tøjdyr som tema flere gange. Der er et eller andet ved de bløde bamser og andre dyr i stof, der udstråler ro, tryghed og venlighed, og som har gjort, at jeg har haft lyst til at bruge dem skulpturelt. Nu er det ikke i sig selv interessant blot at gengive en eller anden genstand i sten,

men med tøjdyr begiver man sig ind i et spændingsfelt, der opstår mellem, at man dels kan genkende en figurativ genstand, -som man ved er let og blød og rar at røre ved,- og dels, at man også kan genkende genstanden som værende et objekt i sten, som man jo ved er hård og tung. Med forskellige indgangsvinkler har jeg gennem årene arbejdet med temaet. De har alle været let kendelige som tøjdyrved, at

man har kunnet se sammensyningerne hugget i stene. Der var først en række glatte, slebne elefanter, bamser og hvad ved jeg, - så kom nogle år senere nogle »lodne« bamser, der sad med en bold eller en anden lille bamse foran sig. Alle disse tøjdyr i granit havde en stilstand over sig. Som tøjdyr skulle de ikke illudere nogen bevægelse - ikke noget liv. Disse to serier var alle skabt først som skitser i ler og derefter hug-

*Æseldyret, ca 1986,
tilhører Lem Skole*

get ud af passende stenblokke. Så - efter endnu nogle år - fik jeg lyst til at prøve på at arbejde med temaet igen, men denne gang skulle de hver for sig hugges ud af en istidstransporteret sten. Så skulle »dyret« opstå direkte i stenen, som jeg plejede, og derved få tilført temaet et dynamisk udtryk, som kan opstå, når skulpturen er begrænset af en given sten og må føje sig efter den.

Bamse med bold ▶
1988, NESA

Lille introvert bamse
1987

*Tøjflodhest ▶
ca. 1998*

Bamse med bamse, 1989, Ålborg

Tøjhvalros, ca. 1998

Tøjvædder, ca. 2002

Tøjchimpanorangorilla, ca. 2002

*Liggende tøjand
ca. 2002*

*Tøjsælunge
ca. 2002*

*Tøjfugl
ca. 2002*

ABER

*Tænsom
kappebavian
ca. 1990, Videbæk*

Kappebavian med banan
ca. 1990
Skottegårdsskolen
Tårnby

Marakat med unge, ca. 1990

EVENTYRHEKS

Med Eventyrheksen ville jeg gerne lave en stærkt pukkelrygget gammel heks med en knortekæp i den ene hånd og et æble i den anden. Hun skulle gerne kunne opfattes som heks, men heller ikke være farligere end at man godt ville modtage det lækre æble fra hende. I starten forsøgte jeg at lavet et noget stiliseret ansigt på hende, men det virkede slet ikke, så det endte med at blive et meget detaljeret ansigt, hvor man kommer tæt på hver en rynke.

Når man arbejder så »tæt på« i sten tager huggearbejdet lang tid, så der bliver mange tanker, man kan nå at tænke, mens man arbejder, og skulpturen får større og større selvstændighed efterhånden som udtrykket bliver tydeligere og tydeligere. Det bliver en lang samtale mellem billedhuggeren og det, der opstår i samspillet mellem det stenen kan, og det mejslerne kan. Så selvom det starter med at skulle være en heks - og forhåbentlig også blev det, - så ender det også med at blive et portræt af en stakkels handikappet, ældre medborger, som man har en hel del sympati for.

FUGLE

*Ørneunge, 2000, her på
udstilling i Kongens Have, Kbh.
Tilhører Den jyske Sparekasse,
Ølgod*

4 tukanerca. 1987 ▶
Tim Skole, Tim

Beethovenfugl

Lovebirds

Tango for to

Måge

Lille fugl

Fugl med stort næb

*Fugl der
mader sin unge*

Tårnfuglen

*Fuglen i tårnet
Rækker Mølle skole*

*Høne med kyllinger
på ryggen*

Mandarinand ▶

Plastikand

Ugle

Ugle

And med ælling, Nordregårdskolen, Tårnby

Spjaldfugl, tilhører Ringkjøbing Landbobank i Spjald

*Hjertefugl
Brødregade i Randers
tilhører Nykredit*

*Fugl, der klør
sig på næbbet*

Næsehornsfugl

Fregatfugl, kvarts

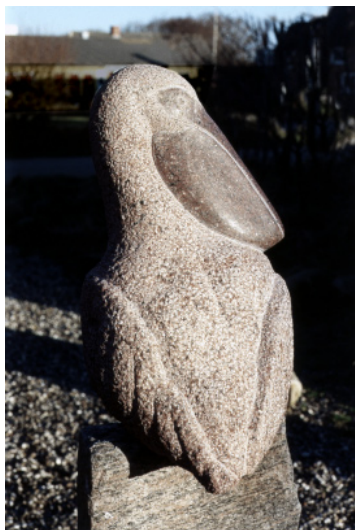
Stor stribet fugl

*Hvid kvartsfugl
der pudser sig*

Dronte, ca. 1990

*Fugl, der er bange for at få
noget i hovedet, ca. 1992*

Fugl med to unger

Stribet mejse

*Stor fugl
med tre unger*

Kejserpingvin

Humboltpingvin

Pingvin

Stor Kejserpingvin

*New York'er-fugle
tlhører Majestic Rayon
Cooperation,
New York*

HVERKEN FUGL ELLER FISK

Flyveøgle, ca. 1990
boligselskab i Grindsted

*Hvaros, ca. 1990 foran
Grindsted Kommunes
svømmehal*

FISK

Kvartsfisk

Mopset fisk

Tupilakfisk

Sur fisk

Portræt af manat (søko)

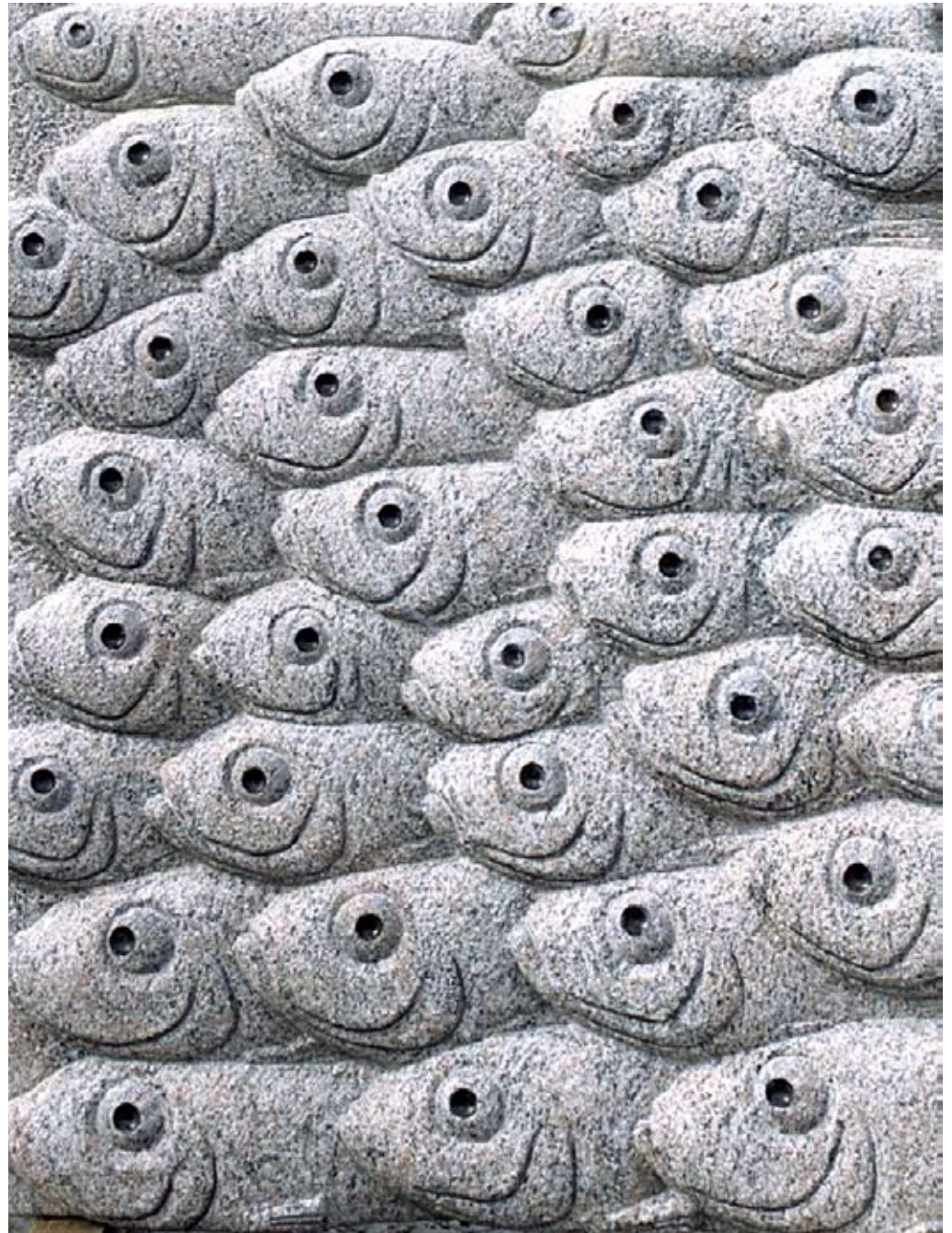

De fire vinde, ca. 1990, Staby skole

*Kielersprotten, ca.1998
Kieler Volksbank, Kiel*

◄ *Der Saltzträger under arbejde*

DER SALTZTRÄGER
1998

lavet til et byggeri i Neuruppin, Tyskland, der er bygget på en grund, hvor der tidligere havde ligget en bygning, hvor salttolden havde til huse. Det kostbare salt blev båret fra skibene til salttolden af saltbærerne.

*Pelikan med to unger, ca.1995
Scandinavian Seafood Ltd. Aps.*

◄ Take Off, 1989
Billund Lufthavn, en
gave fra de ansatte ved
lufthavnens 25 års
jubilæum

Får med lam
Aulum Landbrugscenter

SKILDPADDEN OG STENFUGLEN, 1999

Skulpturen står ved VUC i Ringkøbing og består af 3 elementer: En fugl, der formmæssigt tydeligvis er en stenfugl, en skildpadde der ligger på ryggen, og en sokel,

der er beregnet til, at beskueren kan sidde på den og filosofere over, hvad der er på de to andre sokkelsten, og hvilken samtale de har med hinanden.

**FABLEN OM
SKILDPADDEN OG STENFUGLEN**

En stenfugl kom engang spadserende og så en skildpadde, der lå hjælpeløs på ryggen.

- Skal jeg hjælpe dig med at vende dig om?, spurgte fuglen.

- Nej tak, det er lige meget, sagde skildpadden. Jeg har det fint nok, sådan som jeg har det.

- Men hvordan får du så noget at

spise, spurgte fuglen bekymret.

- Nååh, der kommer nok nogle og giver mig lidt mad, svarede skildpadden afslappet. Men sig mig, hvorfor går du. Kan du ikke flyve?

- Nej, sagde fuglen, men jeg ville så gerne. Jeg øver mig, og jeg øver mig, men mine vinger er vist for små, og jeg er måske for tung.

- Hvad skulle det nu også være godt for, sagde skildpadden, du

har det vel også godt nok, som du har det?

- Ja, sagde fuglen, men jeg vil le så gerne ud og opleve noget mere.

Og stenfuglen blev ved og blev ved med at øve sig - og en dag lykkedes det. Den lettede og fløj ud til nye horisonter.

Skildpadden blev tilbage og ventede tålmodigt på, at der skulle

komme nogen og sludre med den. Og måske ville de også have lidt mad med til den.

Oktober 1999
Henrik Vilhelm Voldmester

FRITIDSGUDINDEN 1994

står ved et boligselskab i Tårnby og er en relief-parafraze over Frihedsgudinden. På den ene side vises hovedet og på den anden side vises kroppen. Jeg har tilladt mig et par friheder, så hun står med

et dokument under armen - måske et rejsekatalog -, hvorpå der står skulpturens og mit navn, og i hånden har hun en fugl i stedet for forlæggets fakkelt.

*Værkstedskik med større ugle
under arbejde*

GENBRUGSPORTAL 1993

lavet af to gamle radiatorer,
to jernbanesveller, en gl. skitse i
beton og granitelementer.
Her udlånt til Dybe Gl. Elværk. ►

GENFØDSELSPORTAL 2004

er dels inspireret af de gamle egetræer med huller, man kunne krybe igennem, og som folketroen mente kunne helbrede sygdomme, og dels elementer fra ægyptisk mytologi. Her er én sten man kan gå igennem. På den ene side er indhugget et horusøje, der er guden Horus's symbol. Horus står for det gode helbred og lykke i livet, og på den anden side sidder en bronzeskarabæ. Skarabæen hos de gamle ægyptere stod for livets opindelse, så når man er gået igennem portalen, starter man på et nyt liv. Hver gang!

COLLECTOR'S ITEMS

en serie fra 2000, som handler om et forsøg på at ophæve granittens tyngde. Her er stenen sat på en stang af rustfrit stål, hvilket gør det muligt for den at svinge lidt frem og tilbage. Figurativt er det orme, der er sat på nåle ligesom sommerfugle, - samlerobjekter.

BILLE AUGUST OG HANS VENNER

en serie fra 2000. Oprindeligt ville jeg lave en serie billeskjolde, hvor skulpturerne skulle hugges ud af toppen af soklen. Men den første blev til en flue, så det åbnede for et noget bredere emnevalg. Den første bille kom tilfældigt til at hedde August, og hele serien fik navn efter ham. De sidste venner havde et maritimt præg, så de fik titelttilføjelsen:

»- og fra Neptuns rige sås bl.a. -«, idet jeg forestiller mig, at vi læser om en celeber reception, hvor alle vennerne var tilstede.

Blomsterbedet, en serie fra 2000. Der var ialt 16 blomstersten, som tilsammen dannede bedet

Kopffüsslinger eller Facial Fragments, 2002

JERN

Hvirvelvind og Galakse, 2003

KAOSKRUKKE
1985

lavet til udstillingen JARS i Århus, hvor der deltog ca 200 billedhuggere og keramikere hver med én krukke. Alle krukkerne skulle være 60x60x100cm

LILLE REGNVEJRSSKY
2003

består af en sky beskrevet i 10 elementer i pladejern, og regnen som består af 150 stk rundjern.

BRONZE

*Blomsterbuket og Husbyfugl
2002
resultater fra
bronzesymposiet*

*Bronzestøbningssymposium 2002 hos VAK
Vestsjællands arbejdende kunstværksteder, Jyderup*

Støbeteknikker i bronze

Jeg benytter mig af to meget forskellige teknikker, når jeg skal arbejde i bronze. Som billedhugger har man stort set 3 forskellige teknikker at vælge imellem.

1. Man kan **modellere** sin skulptur. Dvs. at man bygger skulpturen op indefra og ud ved at lægge klump på klump til skulpturen står, som man vil have den.

2. Man kan **udhugge** sin skulptur. Dvs. at skulpturen opstår ved, at man arbejder udefra og ind. Fra en større masse mod en mindre. Det er typisk det man gør i sten-skulpturer.

3. Man kan skabe sin skulptur ved at **sammensætte** flere præfabrikerede elementer.

Cire-perdue

(voksvæk-metoden) består i at man først modellerer sin skulptur i ler, voks, gips eller andet materiale. Derefter laves en ægte form i gips eller silikone, som er en form, der kan skilles ad og

genbruges.

Derefter fyldes formen med flydende voks, som efter kort tid hældes ud igen. Tilbage er en vokskappe på 3-4 mm tykkelse, som er en præcis kopi af den oprindelige skulptur. På voksen sættes nu indløb i voks, som den flydende bronze senere skal løbe ind ad, og udluftningskanaler der gør det muligt for luften at komme væk, når den flydende bronze hældes i.

Hele arrangementet med voksskulptur og kanaler indstøbes i en gipsmasse, der senere udglødes, d.v.s. at den opvarmes over 600° C, da der i gips er noget kemisk bundet vand, der først frigøres ved ca. 600° C. Dette er en proces, der tager flere dage.

Efter udglødningen udstøbes bronzen ved ca. 1200° C, gipsmassen hugges væk, kanaler saves af og skulpturen retoucheres og patineres evt.

Ved cire-perdue-metoden kan man tage flere kopier af sit arbejde,

og det accepteres bredt at tage op til 7 kopier + 1 som særligt kunstnereksemplar samt 1 eller 2 museums kopier. Eksemplarerne skal naturligvis nummereres.

Sandstøbningsteknikken

der kort fortalt består i at skabe et hulrum i sand i stedet for i gips. Det giver, alt efter hvilket sand, der benyttes, en mere eller mindre grov overflade på den færdigstøbte bronze.

Hulrummet kan skabes på flere måder. Den teknik, jeg benytter, består meget forenklet i at skære skulpturen i skum, som derefter fikseres i støbesand. Skummet, ekspanderet polystyren, er meget let brandbart og forsvinder stort set fuldstændig ved opvarmning, så når den godt 1200 C varme bronze hældes i formen, forsvinder den originale skumskulptur. Ved denne metode, hvor modellen forgår under processen, kan der naturligvis kun laves 1 eksemplar.

Det er en enklere teknik, der ikke involverer så mange processer mellem skulpturens egentlige skabelse i skummet og det endelige arbejde støbt i bronze. Til gengæld er den heller ikke helt så præcis som cire-perdue-støbningen, hvor man optimalt kan se billedhuggerens fingeraftryk i den færdige støbning. Fordelen består for mig i, at jeg kan arbejde friere med formen, når jeg arbejder i skum, end når jeg modellerer. Rent teknisk arbejder jeg også på samme måde, som da jeg arbejdede i granit - nemlig udefra og ind, og det er ret væsentligt.

Jeg forsøger i det endelige arbejde at bibeholde, hvad man kan kalde skitsens friskhed. Den friskhed der kan være over en skitse ses nogle gange at forsvinde i det endelige, gennemarbejdede arbejde, og det er det, jeg forsøger at undgå ved at lade umiddelbare indtryk blive stående, og lade materialets egen vilje være til stede ved siden af min egen.

Forskellige stadier i en cire-perdue-støbningens tilblivelsesproces

Skumfødt skulptur under vejs, sandstøbning

**TØJLØVE
OG TØJSBJØRN
2002**

Sandstøbte.

Tøjløven er et forarbejde til en
festivalskulptur jeg modellerede
i Tallinn

*Tøjløve fra Tallinn, 2. Baltic
Animalistic Sculpture Festival
2002, Estland*

*Fiskehejre og Maraboustork
modelleret i Tallinn Zoo 2002
i forbindelse med skulpturfes-
tivalen*

Hænder med ravneunge
2003

Halvt fugleæg
trofæmonteret, 2003

*Pelikan, skitse,
modelleret i
Tallinn 2004 ved
The 4. Baltic
Animalistic Sculpture
Festival i Estland*

*Studie af guanacohoved,
Tallinn 2004*

Pelikan, Tallinn 2004

Ægyptisk grip, skitse, Tallinn 2004

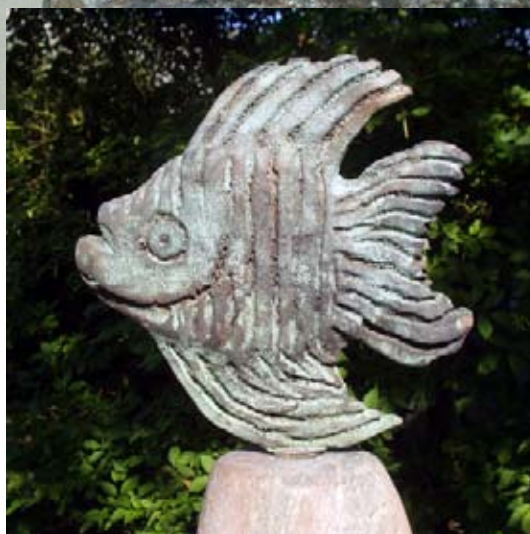

Ægyptisk grip, Tallinn 2004

Guldfisk, 2004

*Fisk på
halvrund sten
2004*

*Skalar på
bronzefod
2004*

*Guldfisk med
stor hale
2004*

Dobbeltsøhest, 2002

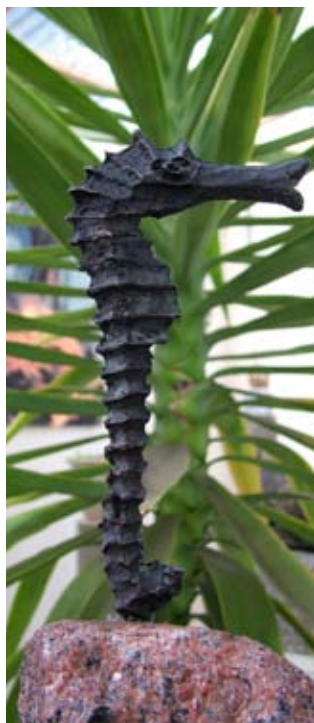
Vild søhest, 2002

Buster af små søhest, 2002

Månesyg søhest, modelleret ca.1990

Mini-søhest, 2004

Lille søhest, 2004

Dansende søheste, 2004

Klarinettspillende søhest, 2004

Trompeterende søhest,

*Klarinetspillende søhest
i frost, 2004*

Ung grip, 2004

*Pikkende
fugl
2004*

Blockhead, 2004

◄ *Pyllerapand, 2005*

Kugle med øje, 2004

Facial Fragment i skum, 2003

Facial Fragments, 2003

Facial Fragment
nystøbt, 2003

*Obelisk med trompeterende
søhest, 2004, Ølgod.
Obeliskens er 5m høj og
søhesten 2m.*

◀ Foto: Marius Kløvgaard

Søheste-føl, 2006, 15 cm høj

MÅNESYGE BLANDT SØHESTE:

Det er vist ikke almindelig kendt, at søheste, - når månen er ved at blive fuld, - rammes af månesyge. Dette viser sig ved, at søhestens snabelspids vokser og bliver mere trompetformet, så når fuldmånen står lysende på nattehimlen, stiger søhestene i store flokke op til havets overflade, hvorfra de trompeterer op mod månen. En helt unik lydoplevelse.

Det fortælles at i de områder, hvor der lever havfruer, kommer disse ind imellem og synger kor til søhestenes musik. Den samlede lyd betegnes af kendere som meget lig Sirenernes sang.

Søhestenes nære slægtninge, Hav-pegasus'er og Atlant-drager, er også kendte for at udvikle månesyge.

*Rundetårnsøhest
2005
120 cm høj*

*Ung havpegasus der prøver
sine vinger, 2005*

Havpegasus Bournonville, 2005

*Byttesøgende
Atlantdrage
2005*

*Stående
Atlantdrage
2005*

Einbein 60
2005

Einbein 38, 2005

EINBEINS OG ANDRE SÆRE VÆSNER

Mellem Husby - hvor jeg bor - og Vesterhavet, ligger 4 km klitter og klitplantage. Her lever en række sære skabninger, som man ikke finder andre steder.

Særligt ser man en del af de fugleagtige Einbeins og deres nære slægtninge, Maske-einbeins, hoppe rundt på sandjordene. Nogle af dem kan minde lidt om almin-

deligt kendte to-benede fugle, mens det kan være svært at se deres lighed med løbehønsene, som de menes at være udviklede fra.

Zoologer sammenligner ofte Husby med Galapagos: Et isoleret område, hvor dyrene udvikler sig forskelligt fra dyrene i resten af verden, og derfor kun findes dér.

Einbein Kylling
2006

Einbeins, 2006

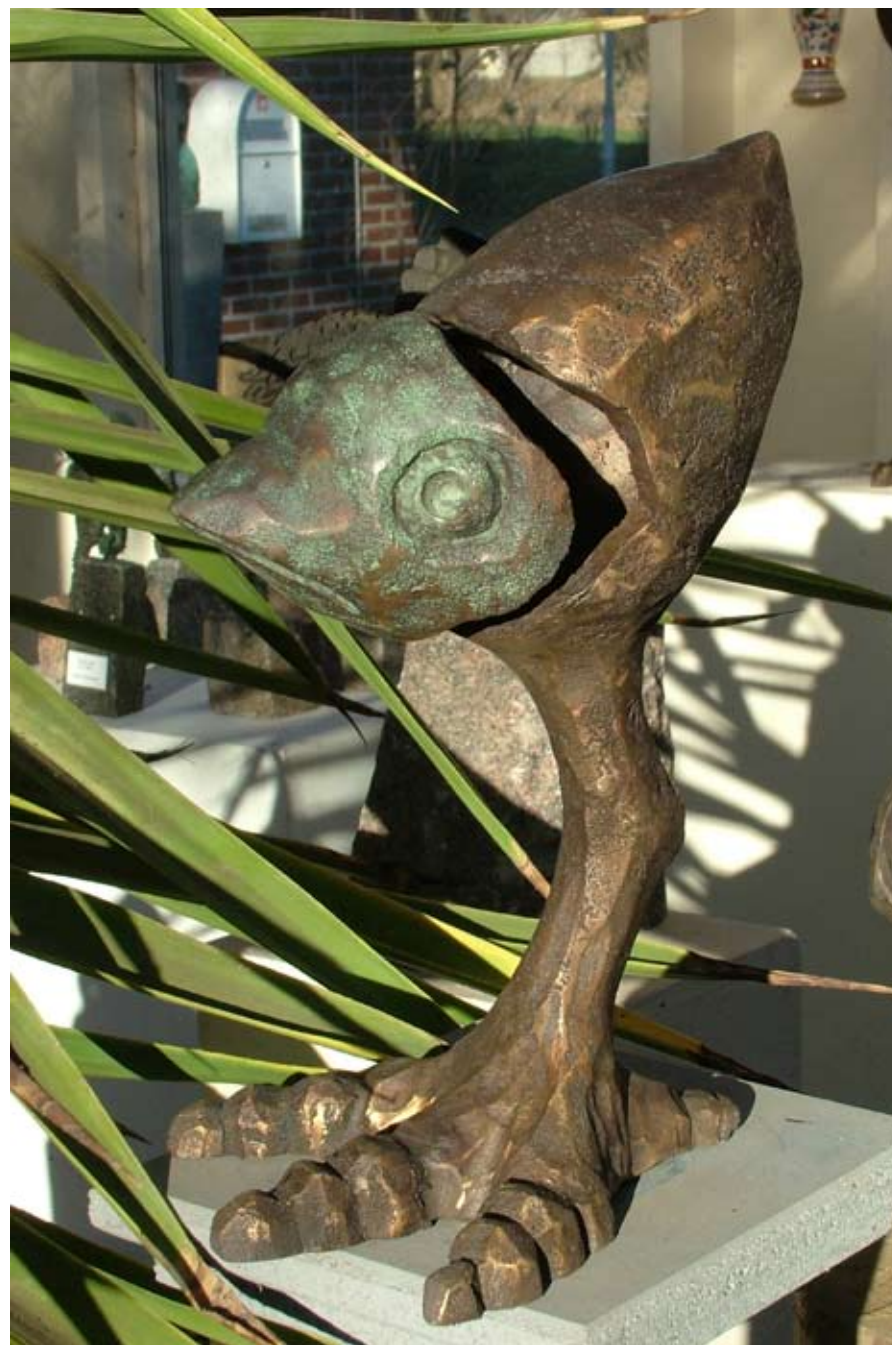
*Einbein med
krumt næb, 2006*

Lille Maske-einbein, 2006

Tåspidsdansende Maske-einbein, 2006

*Maske-einbein
Grossfuss, 2006*

